

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové Ph.D. a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **TOT – tisková a organizační technika spol. s r. o.**, se sídlem Jemnická 11/326, Praha 4, zastoupeného JUDr. Petrem Vaňkem, advokátem se sídlem Praha 1, Palác YMCA, Na Poříčí 12, proti žalovanému: **Finanční ředitelství pro hl. m. Prahu**, se sídlem Praha 1, Štěpánská 28, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2007, č. j. 10 Ca 279/2006 - 65,

takto:

I. Výrok I. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2007, č. j. 10 Ca 279/2006 - 65, **se zrušuje.**

II. Kasační stížnost proti výroku II. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2007, č. j. 10 Ca 279/2006 - 65, **se odmítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále stěžovatel) včasnou kasační stížností napadl shora uvedené usnesení Městského soudu v Praze, kterým byl jednak výrokem I. zamítnut jeho návrh, aby

Městský soud v Praze zrušil své usnesení o zastavení řízení ze dne 19. 1. 2007 č. j. 10 Ca 279/2006 - 57, a jednak výrokem II. rozhodnuto, že se žalobci vrací zaplacený soudní poplatek 2000 Kč.

Městský soud zamítl návrh stěžovatele z důvodu, že nebyly splněny podmínky pro to, aby soud mohl usnesení o zastavení řízení zrušit podle ustanovení § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen zákon o soudních poplatcích), neboť v daném případě zaplacený soudní poplatek byl soudu doručen 6. 2. 2007 (k poštovní přepravě podáno dne 5. 2. 2007), tj. až po dni 1. 2. 2007, kdy nabylo právní moci usnesení č. j. 10 Ca 279/2006 ze dne 19. 1. 2007, jímž bylo řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno. Protože řízení bylo pravomocně zastaveno, zanikla poplatková povinnost a proto byl soudní poplatek zaplacený až poté, co usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci, vrácen.

Stěžovatel v kasační stížností především namítal naprostou neurčitost a nezákonnost napadeného usnesení pro chyby v datu a odůvodnění a dále tvrdil, že usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2007, č. j. 10 Ca 279/2006 - 65, by mělo být zrušeno a zaplacený soudní poplatek by neměl být vrácen, protože bez jeho zaplacení bude řízení znovu zastaveno.

Z obsahu předloženého spisu městského soudu sp. zn. 10 Ca 279/2006 vyplývá, že usnesením ze dne 19. 1. 2007, č. j. 10 Ca 279/2006 - 57 bylo řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku. Usnesení bylo doručeno zástupci žalobce a žalovanému a nabylo právní moci dne 1. 2. 2007. Dne 6. 2. 2007 byla městskému soudu doručena písemnost stěžovatele obsahující žádost o zrušení usnesení o zastavení řízení ze dne 19. 1. 2007, č. j. 10 Ca 279/2006 - 57 a kasační stížnost proti uvedenému usnesení. Na tuto písemnost stěžovatel nalepil kolkové známky v hodnotě 2000 Kč a k tomu uvedl, že jimi platí soudní poplatek ve lhůtě uvedené v § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb. a žádal, aby městský soud své usnesení zrušil podle citovaného ustanovení, případně aby toto usnesení zrušil Nejvyšší správní soud. Městský soud před tím, než předložil kasační stížnost stěžovatele proti usnesení ze dne 19. 1. 2007, č. j. 10 Ca 279/2006 - 57 Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí, rozhodl o žádosti stěžovatele, aby sám zrušil usnesení o zastavení řízení ze dne 2. 3. 2007, č. j. 10 Ca 279/2006 - 65, tak, že tento návrh zamítl a dále tak, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek 2000 Kč. I proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel kasační stížnost.

Kasační stížnost stěžovatele proti usnesení městského soudu o zastavení řízení ze dne 19. 1. 2007, č. j. 10 Ca 279/2006 - 57, Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 29. 4. 2008 č. j. 5 Afs 41/2008 - 103 zamítl, neboť dospěl k závěru, že citované usnesení je zákonné.

Podle § 102 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní - s. ř. s. - kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak.

Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích (dále zákon o soudních poplatcích) nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2008, č. j. 5 Afs 1/2007 - 172, rozhodnutí soudu ve věci správního soudnictví nabývá právní moci (§ 54 odst. 5 a § 55 odst. 5 s. ř. s.) dnem, kdy bylo doručeno účastníkům, a to uplynutím posledního okamžiku tohoto dne. Účastník zaplatí soudní poplatek dříve, než usnesení (o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku) nabylo právní moci (§ 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích), i tehdy, učiní-li tak v den, kdy usnesení nabylo právní moci.

Z § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích vyplývá, že zaplacení poplatku ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku nabylo právní moci, má za následek, že usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku, ačkoli je řádně doručeno účastníkům řízení, nenabývá právní moci. V tomto případě soud, který usnesení vydal, své usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší a může pokračovat v řízení a vydávat další rozhodnutí o věci. Nejvyšší správní soud nepředpokládá, že by městský (krajský) soud nedodržel zákonný příkaz své usnesení v takovém případě zrušit, přesto uvádí, že existuje zákonná ochrana práv účastníka řízení i pro tento případ. Tou může být jeho návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb. (zákona o soudech a soudcích).

Pokud však ve věcech správního soudnictví poplatek nebyl zaplacen dříve, než usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku nabylo právní moci, pak usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku nabude jeho doručením účastníkům řízení právní moci a soud, který toto usnesení vydal, již nemůže toto své usnesení podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích zrušit a v této věci vydávat další rozhodnutí o věci, protože mu v tom brání překážka věci pravomocně rozhodnuté. Zákon o soudních poplatcích ani jiný zákon neumožňuje městskému (krajskému) soudu zrušit své pravomocné usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku a tedy rozhodovat třeba i záporným způsobem o návrhu účastníka řízení na zrušení svého pravomocného usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku.

Proti pravomocnému usnesení městského (krajského) soudu o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku ve věcech správního soudnictví připouští soudní řád správní opravný prostředek – kasační stížnost (§ 103 odst. 1 písm. e/ s. ř. s.) z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení. Soudem funkčně příslušným rozhodnout o kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud (§ 108 odst. 1, § 12 odst. 1 s. ř. s.). Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2005 č. j. Na 225/2005 - 110 „Kasační stížnost

proti usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku pak slouží k ochraně účastníka před nezákonností tohoto usnesení či postupu krajského soudu předcházejícího jeho vydání.“

Výrokem I. usnesení městského soudu ze dne 2. 3. 2007, č. j. 10 Ca 279/2006 - 65, byl zamítnut návrh stěžovatele, aby městský soud zrušil své usnesení ze dne 19. 1. 2007, č. j. 10 Ca 279/2006 - 57, o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku. Toto usnesení vydal městský soud poté, co jeho usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku ze dne 19. 1. 2007, č. j. 10 Ca 279/2006-57, nabylo právní moci 1. 2. 2007. Pro vydání usnesení ze dne 2. 3. 2007 tak nebyly splněny podmínky řízení, neboť jeho vydání bránila překážka věci pravomocně rozsouzené.

Podle § 109 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud je vázán důvody kasační stížnosti; to neplatí, bylo-li řízení před soudem, mimo jiné, zmatečné (§ 103 odst. 1 s. ř. s.). Podle § 103odst. 1 písm. c) s. ř. s. kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení,... Nejvyšší správní soud se proto v daném případě necítil být vázán důvody kasační stížnosti a přihlédl z moci úřední ke zmatečnosti řízení před městským soudem v tomto případě, protože k vydání výroku I. napadeného usnesení chyběly podmínky řízení a proto výrok I. napadeného usnesení zamítající návrh stěžovatele, aby městský soud zrušil své usnesení ze dne 19. 1. 2007, č. j. 10 Ca 279/2006 - 57, o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku, zrušil. Nejvyšší správní soud v tomto případě nevrátil věc městskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.), protože řízení bylo v době jeho vydání pravomocně zastaveno a výrok I. napadeného usnesení vůbec neměl být vydán a protože kasační stížnost stěžovatele proti usnesení městského soudu o zastavení řízení ze dne 19. 1. 2007, č. j. 10 Ca 279/2006 - 57, Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 29. 4. 2008 č. j. 5 Afs 41/2008 - 103 zamítl. Městský soud proto již nemůže v řízení pokračovat.

Rozhodnutí krajského soudu o vrácení soudního poplatku vydané v řízení ve správním soudnictví je rozhodnutím ve smyslu § 102 s. ř. s. Jedná se však o rozhodnutí o nákladech řízení, a proto je kasační stížnost proti němu podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřípustná. (Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2007, č. j. 8 As 25/2006 - 144).

Z důvodů v tomto rozhodnutí uvedených Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost stěžovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2007, č. j. 10 Ca 279/2006 - 65, jako nepřípustnou podle § 104 odst. 2 a 3 písm. b) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu